

РЕШЕНИЕ

№ 1256

гр. Бургас, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120203758 по описа за 2023
година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на „ДИ-М- ГРУП“ ООД, ЕИК: 102874088, седалище и адрес на управление: ***** представлявано от управителя Р. Д. С., чрез адв.Н. Д. от БАК против Наказателно постановление №НП-1579/02.06.2023г. на заместник кмет на Община Бургас, с което за нарушение на чл.56, ал.2 във вр. ал.1, т.2 ЗУТ във вр. чл.1, ал.2 НПОТДОДЕГОТОБ и на основание чл.53 вр. чл.27 от ЗАНН вр. чл.239, ал.1, т.6 и чл.237, ал.2, т.7 от ЗУТ е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

С жалбата се иска отмяна на НП като се изтъкват доводи за незаконосъобразност на санкционния акт. В проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не се представлява. Процесуалният му представител - адв.Н. Д. депозира молба, в която изразява становище по съществото на спора и представя доказателства.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт Н., която моли за потвърждаване на фишът и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване /видно от разписка на л.13 НП е връчено на 13.09.2023г., а жалбата е депозирана в БРС още същия ден/, от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 03.04.2023г. в 15:15 часа в гр.Бургас била извършена проверка на търговски обект – павильон „Гъбката“, находящ се в Приморски парк и стопанисван от „ДИ-М- ГРУП“ ООД, ЕИК: 102874088. Установени били поставени пред обекта 6 броя преместваеми обекта, от които 2бр. маси с по 2 седящи места и 4 бр. маси тип-щъркел на площ около 15кв.м, както и 1бр. витрина. Същите били ситуирани върху имот общинска собственост – УПИ-I, кв.1, ПИ

с идентификатор 07079.618.214 по КК на гр.Бургас, за което липсвало издадено разрешение от Община Бургас.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, като същите водят до установяването на безпротиворечива фактическа обстановка.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност, съобразно разпоредбата на чл.57а, ал.3 от ЗУТ, видно от Заповед №3176/26.11.2014г., с която кметът е упълномощил зам. Кмета на Община Бургас да издава наказателни постановления по ЗУТ.

Легалната дефиниция на понятието „преместваем обект“ е дадена от законодателя в §5, т.80 от ДР на ЗУТ, а именно „преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Видно от така дадената дефиниция процесните маси и столове безспорно съставляват преместваеми обекти по смисъла на закона. Възможността за тяхното поставяне върху поземлени имоти е уредена изрично в ЗУТ.

Съгласно чл.56, ал.1 от ЗУТ, върху ПИ могат да се поставят: 1. преместваеми увеселителни обекти; 2. преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; 3. преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия; 4. преместваеми обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната. А според ал.2 на същата разпоредба, за обектите по ал.1, т.1 и 2 се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал.1, т.1 и 2. Условието и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет, като в наредбата, в зависимост от вида и предназначението на обекта, се поставя изискване за предоставяне на инженерно-техническа част или конструктивно становище.

Съобразно Наредбата за преместваемите обекти за търговски или други обслужващи дейности и елементите на градско обзавеждане на територията на Община Бургас, разрешения за поставяне на обектите се издават въз основа на схеми за поставяне и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината.

По делото не се спори, а и се установява от всички доказателства, че процесните маси, столове и витрина, представляващи „преместваеми обекти“ по смисъла на ЗУТ, са били поставени в имот общинска собственост. Горното се установява както от събраните по делото писмени доказателства, така и от гласните такива - разпита на свидетелката Ч. и приложения към административно – наказателната преписка снимков материал.

В същото време, видно от представеното от самия жалбоподател изпратено до него уведомление от Община Бургас /л.41-42 от делото/ по отношение на процесните маси и столове са изтекли разрешенията им за поставяне върху общинския имот. Ето защо и същите са били поставени без разрешение, което изпълва фактическия състав на нарушението по чл.56, ал.2 във вр. ал.1 от ЗУТ. Жалбоподателят е бил надлежно уведомен за това обстоятелство, в която връзка именно му е изпратено и посоченото по – горе уведомление.

В тази връзка не могат да бъдат споделени доводите, наведени в молбата на жалбоподателя от 28.11.2023г., че масите са били поставени на съответното място далеч преди датата на съставяне на акта. Изложеното няма отношение към съставомерността на

процесното нарушение. Изтичането срока на разрешението за поставяне, води до липсата на такова, поради което и поведението на дружеството – жалбоподател се явява съставомерно по посочената в НП правна квалификация.

Жалбоподателят не оспорва, че именно той е поставил преместваемите обекти на върху ПИ общинска собственост, което се установява и от касовия бон на л.24 от делото. Изтичането на срока на предходното разрешение за позициониране на обектите на това място и неиздаването на ново такова води до извода за липса на разрешение. Няма как да бъде изследван моментът на самото физическо действие по поставяне на преместваемите обекти на посоченото място и не това е смисълът на закона. Действително, жалбоподателят заплаща такса в тази връзка за период с начало далеч преди процесната дата. В случая се касае обаче за такива обекти – маси, столове и хладилна витрина, които с оглед на естеството им подлежат на постоянно преместване с оглед на метеорологичните условия, работното време на обекта и т.н. Ето защо и няма как да се приеме, че веднъж поставени при действието на изтеклото вече разрешение на Общината, същите не са прибирани респ. отново поставяни на мястото им. Абсурдно се явява и обвързването на първоначалното позициониране на обектите с процесното нарушение, още повече, че тогава е било налице правно основание за разполагането им в общинския ПИ.

Съобразно приложимата в случая санкционна норма – чл.237, ал.2, т.7 ЗУТ на лице, което е допуснало да бъде поставен върху негов имот или е поставило преместваем обект или рекламен елемент в противоречие с изискванията на наредбата по чл.56, ал.2 – в размер от 1000 до 10 000 лв. В случая АНО правилно е съотнесъл нарушението към приложимата санкционна норма и правилно е определил размера на самата санкция – в минимално предвидения от законодателя размер, с оглед липсата на данни за предходни нарушения на жалбоподателя.

С оглед решението за потвърждаване на НП и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноси за възнаграждение за юрисконсулт, което с оглед конкретната правна и фактическа сложност на делото следва да се определи в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №НП-1579/02.06.2023г. на заместник кмет на Община Бургас, с което за нарушение на чл.56, ал.2 във вр. ал.1, т.2 ЗУТ във вр. чл.1, ал.2 НПОТДОДЕГОТОБ и на основание чл.53 вр. чл.27 от ЗАНН вр. чл.239, ал.1, т.6 и чл.237, ал.2, т.7 от ЗУТ, на жалбоподателя - „ДИ-М-ГРУП” ООД, ЕИК 102874088, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя Р. Д. С., е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА „ДИ-М-ГРУП” ООД, ЕИК: 102874088, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя Р. Д. С., да заплати в полза на Община Бургас, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____